

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: (F. E.):

Cím: *A bérkocsissegédek sztrájkja.*

Forrás: *Világ*

Bp. 1919. II. 8.

(Helv)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

385.86

Hely

Idő

"1919"

Személy

Közp. nyomt.

A bérkocsissegédek sztrájkja

Kedvre várható a döntés

(A Világ tudósítójától.) Szokailanul csöndes most a havas, sikos pesti utca. A bérkocsissegédek sztrájkolnak és se konflis, se fiáker nem mutatkozik a láthatáron. A közönségnek pedig ez az egy-napi kocsibiány kerek százezer korona megtakarítást jelent. Így mondta ezt nekünk *Hikadé* bérkocsis-elnök.

Munkatársunk ma felkereste őket sztrájkanyájukon, a Népszínház-kávéházban. Reitenetes füst, rumos teák gőze és „női zenekar”. Az egész kávéház tele tárgyaló csoportokkal, csupa keserű bérkocsissegéd. Követeléseiket a *Világ* már januári Klauzál-terti gyűlésük után ismertette. Akkor arról volt szó, hogy a bérkocsis-ipar-testület egyszerűen papírkosárba hajította a bérkocsissegédek kollektív szerződését melyben a „bizalomra való dolgozás” megszüntetését és a bruttó jövedelem huszonöt százalékát követelték. Miután a gazdák még azóta sem mutatkoztak hajlandóknak a követelések teljesítésére, a bérkocsissegédek tegnap délutáni nagygyűlésükön kimondták a sztrájkot. Nagyon nyugodtak és nagyon biznak sikerükben. Azt mondják a *villamos-társaság alkalmazottai* és a *taxi-soffőrök szolidaritásuk* miatt és ha nem teljesítik követeléseiket, *ők is sztrájkba állnak*. A segédek ma megjelentek a városházán is, ahol „arra kérték őket”, hogy indítsák meg a kocsikat, mert a közönség nagyon nehezen tudja nélkülözni a bérkocsit.

— Kérem — magyarázza egy elkezeredett öreg legény — mi megmondtuk, ha egy rablógyilkost el tudnak itélni huszonnégy óra alatt, akkor itéljenek a mi ügyünkben is gyorsan. Hívjanak össze közgyűlést! Azt mondták, keddre összeül a közgyűlés, hát mi most addig várunk.

— Csak tessék elmenni holnap reggel a Nagydófa-utcába — mondja egy másik — ahol a munkanélküli segélyeket fizetik. Legalább öt-hatszáz munkanélküli bérkocsissegéd él most meg családosul napi tizenöt koronából. Jó, öreg becsületes segédek, de a bakokon

fatal „siffelő” legények ülnek. Azok zsarolnak, aztán bennünket szid a közönség. A szervezett, régi békebeli segéd, az becsületes, de azt persze nem veszik vissza a gazdák. Most mi követeljük, hogy vizsgáltsassák le újra azokat, akik a háború alatt kaptak hajtási engedélyt, de csak az idősebbjét. A tizennyolc éven aluliakat küldjék el máshová tanoncnak. *Ez nem iparág! Ez szállásre vezet!*

Óriási üdvrivalgással fogadnak egy markos fiút, aki ostorral kezében és stramm katonás tartással jelenti a főhadiszállásnak, hogy a koltcínél „leszedtek egyet” és „livették a fuvart” a kocsijából.

Most egy pár lényes kérdést intéztünk a társasághoz. — Aztán mondják uraim, maguk szerint jogosult-e a gazda a taxinak ötszörösére való felemelésére? Mert ő azt állítja, hogy csak úgy tudná magukat kicicgíteni. Heves ellenzés minden oldalról.

— És aztán mondják uraim, ha megkapnák a 25%-ot, lemondanának a — borralrólól...? Kicsit csönd lesz, aztán valaki a sarokban, hátul halkán megszólal: Hát kérem ha fizetik, elfogadjuk.

— És aki nem fizet, attól majd zsarolni fognak. ugye? Erélyes, megbotránkozott tiltakozás. Azt már a „fuvart” ugyis érzi, hogy adni *illik* — informálnak a segédek, — de ha szegény ember, ha nincs kedve adni, akkor mi bizony nem szólunk. Mi becsületes, régi békebeli segédek vagyunk. Egy kedvez, fáradt kendős néni meghatottan bólogat és helyesel. Idejött vigyázni az urára, úgy látszik félti a női zenekartól...

Pedig szegény, keserű, öreg fiukat nem kell félteni. Nekik most oly mindegy a női zenekar — várják igazoltatn a keddet és a gazdák ma esti tárgyalásának eredményét s a négy és félszázados puskahordásba belefáradt markuk szomjasan vágyódik a drága régi szerzőszám, az ostor után... (F. E.)

eszfővárosi házinyomda 1917.